

Somogyi Károlyné felvétele

A JEGES TISZA SZEGEDNÉL, MADÁRTÁVLATBÓL

Elzárták a kútkitörést

Szabad a Szeged — Vásárhely közötti 47-es műút

Tavaly, december 19-én, reggel 8 óra után 20 perccel tört ki a Nagy-alföldi Kőolaj és Földgáztermelő Vállalat algyői 168-as olajkútja. A dübörgő tüzet — amely ellen hatástalan volt 42 vízszűrő, 3 víz- és 2 porágyú — december 26-án délután 14 óra 20 perckor szovjet szakértők és egy szovjet turbóreaktív tűzoltógéppel sikerült eloltani — mint jelentették. A kioltó olajat csak napok múltán kezdték elszállítani. Az elfojtást váratlan bonyodalmak akadályozták: a 168-as kút jóval több olajat és gázt termelt, mint amennyit a szakemberek becsültek. A tapasztalatok szerint naponként ezer köbméter olaj, s később egymillió köbméter gáz áramlott ki a kút száján. A mentőbrigádok három utat építettek, amelyből az első kettőt fel kellett adniuk, mert a megfagyott olaj használhatatlanná tette mindkettőt. Január 8-án délután 3 órakor fordulat állt be a mentésben, helyére került a zárófej és elzárták a felfelé törő gázsugarat. Három sikertelen elfojtási kísérlet után január 16-án délután végre elkezdte a várva várt pillanatot: elcsendesedett a kút. Az utolsó művelet már veszélytelen körülmények között tegnap délután végezték el, 13 óra 50 perckor, egy tolózárral véglegesen megbéklyózták a több mint 4 héti tomboló kutat.

Dr. Bán Ákos, az OKGT vezérigazgató-helyettese a mentés színhelyén adott tájékoztatójában közölte, hogy a magyar olajbányászati eddigi legbonyolultabb és méreteit tekintve legnagyobb kútjára nagy erőfeszítések árán sikeresen megszüntették. A nagy munkában 300 ember vett részt; becsülettel

helyt álltak az olajbányászok, segítettek a tűzoltók, katonák, rendőrök. Tegnapig 15 ezer köbméter folyadékot elszállítottak a kút környékéről, s ebből mindössze 10 százalék volt víz. Ettől függetlenül a kút környékét mintegy 400 méteres körzetben vastag olajréteg fedte. A mentési munkálatok alatt jelentősebb sérülés nem történt, mindössze hatan szenvedtek gyorsan múltó gázmérgezést. A rendőrség közölte, hogy tegnap szabdaddá tették a forgalom számára a szeged—hódmezővásárhelyi 47-es főközlekedési utat.

A mentési munkálatot irányító magyar és szovjet olajbányász-vezetőket, dr. Bán Ákóst, az OKGT vezérigazgató-helyettesét, Á. B. Timasukot, a szovjet szakértőcsoport vezetőjét, K. I. Fatyevicset, a szovjet tűzoltócsoport csoportvezetőjét és Cseste Györgyöt, Csongrád megyei tűzoltóparancsnokot, Tóth István honvéd őrnagyot, Dunai Pál rendőr alezredest, továbbá a szovjet mentőcsoport tagjait, valamint a szegedi olajbányász-vezetőket tegnap délután az MSZMP Csongrád megyei bizottságának székházában fogadta dr. Komócsin Mihály, a megyei pártbizottság titkára, Török László, a Csongrád megyei tanács vb elnöke és dr. Perjesi László, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára. Az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottsága és a megyei tanács végrehajtó bizottsága nevében dr. Komócsin Mihály tolmácsolta a két megyei vezetőtestület elismerését a mentési munkában részt vett vezetőknek, olajbányászoknak, tűzoltóknak, honvédségi, karhatalmi és

rendőri alakulatoknak. Külön köszönetét fejezte ki a szovjet szakértőknek, olajbányászoknak és tűzoltóknak a nem késlekedő, jelentős műszaki és emberi segítségért. Dr. Komócsin Mihály hangsúlyozta, hogy a közös erőfeszítések, az együtt viselt veszély tovább erősítette a magyar és szovjet emberek barátságát.

M. I.

Örömök és gondok az épülő városrészben

A szegedi Tarjántelep lábait áztató latyakos útjait gyalogolva mintegy tíz lakóházat számoltunk össze a kerületi tanácselnökök és helyetteseivel; olyan házakat, amelyekben a lakásokat már átadták, illetve hamarosan átadhatják. Legalább ennyi épületen munkálkodnak is, tehát félév, három-negyedév múltán azokba is költözni lehet. A Csillag tér felőli oldalon pár hónapon belül kezdenek a dunai városi házgyár elemeiből készülő középmagas épületek munkáihoz.

„Honfoglalás”

Az átadott lakásoknak mindezidáig mégis csupán alig a felébe költöztek be. Igaz, a költözködés azért folyamatos. A kapuk előtt mindig áll egy-egy teherautó, szekér, körülötte cipekedő emberekkel. Mégse olyan sietős ez a „honfoglalás”, mint ahogy máskor, másutt megszokta a nézelődő. Persze a hideg, most meg a sár sokakat várakozásra készítet. De valójában az új — s mondhatni, igen szép — lakások elnyerésén szerzett örömet az lohasztja le egyelőre, hogy a lakásajton kívül még sok minden nincs meg, ami kellene.

A körtöltés szomszédságában először elkészült lakások esnek legtovább a közlekedéstől. Járda még nincs mindenütt, az úton pedig — a folyamatban levő építések miatt érthetően — anyagszállító gépek csik gyűrnak sarat. Ebbe a gyerek kocsi beragad, a cipő meg igencsak elmerül. Jó lenne, mondják a lakók, ha a 10-es AKÖV felmérné a

helyzetet, ki mikor indul el és érkezik otthonába, s közvetlen a már lakott épületek előtt indítana reggel, s érkezettne délután egy-két autóbust. Biztosan megtenne.

Szerencse, hogy a szegedi értékesítő és fogyasztási szövetkezetnek jó a kapcsolata az építő vállalattal. Annak ugyanis egy szanált, de még le nem bontott házban levő irodája megszüntével, gyorsan „lecsapott” az épületre, s boltot nyitott benne. Tavaly október közepétől árusítanak itt élelmiszert, gyümölcsöt, zöldséget, háztartási cikket, s január 15. óta reggel hattól este hatig. Azért szerencséje ez az új lakóknak, mert így nem több kilométerről kell cipelnők a napi enniivalót. (A sugárúton levő élelmiszerüzlet már a régi vevőkörnek is szűknek bizonyult.)

Igaz, a beruházási terv szerint a körtöltés és a sugárút szögletén építendő ABC-áruház és szolgáltató kombinát (az áruházban kívül férfi és női fodrászat, szabóság, cipő- és órajavító, műszerész és motorkerékpár javító meg autószerelvész is) még az optimisták szerint is csak 1970 végére készül el. Bizony, csak elmarasztalni lehet ezt a késedelmeskedést, mert a járulékos beruházások megvalósításához a lakásépítésekkel összehangoltan kellett volna hozzáfogni.

Megoldást!

Maradnak a szükségmegoldások. Az élelmiszerkereskedelmi vállalat — az Éliker — barakksort állíttatott, s ennek befejezésén

dolgoznak már. Ízléses, jó lesz ez is — ABC-áruház, háztartási cikkek boltja és hentesüzlet kap helyet benne —, de ez az átmeneti megoldás mégsem pótolja a végleges üzletet. Az itt lakóknak — egy ideig — jó és elegendő lesz ez a márciusi megnyitásra ígért barakk-ABC. A MEK szintén kora tavaszra ígéri, hogy zöldségyümölcs árusító pavilont állít fel. A volt vámháznál, a villamos megállóban pedig a napokban kezd árusítani egy lacikonyha, amelyre magánkiskereskedő kapott engedélyt.

Hiányzik, nagyon kellene, elsősorban étkeztetést biztosító vendéglő, de úgy látszik, nincs rá vállalkozó. Pedig nem lenne rossz üzlet még egy termelőszövetkezetnek, vagy akár a városellátónak sem. Ez utóbbi ugyan a Gedóban szándékozik kertvendéglőt nyitni egy-két éven belül, de az már eléggé kiesik a telep közelségéből.

Amik kellene

Nem sokkal megnyugtatóbb a helyzet az egészségügyi és művelődési lehetőségek tekintetében sem. Igaz, a városi tanács végrehajtó bizottsága nemrég határozatot hozott az ide tervezett orvosi rendelő, bölcsőde, óvoda, iskola építési kezdeményezés előrehozásáról. Így is 1970. a bűvös évszám, amelyben a nélkülözhetetlen intézmények a legbiztosabb becslések szerint elkészülnek. Nagyon jó lenne, ha ezt a határidőt semmilyen zavaró körülmény nem hátráltatná.

És még mennyi minden! Tarjántelepen a közeli években 18—20 ezer ember jut lakáshoz — mintha egy új város épülne! Ilyen vállalkozásra még kevés példa akad az országban is. Tiszteletet érdemel csupán a bátorság is, amely elindította a terveket a realizálódás útján. S ha az öröm és a lelkesedés mellett a menetközben felbukkanó hibák, hiányok szóba kerülnek, azokat is a konstruktív türelmetlenség diktálja. Vannak dolgok, szükségletek, amelyek megvalósítása nem tűr halasztást, éppen azért, mert az elmaradást nem tervek, anyagi erők hiánya okozza. Elsősorban szervezettebb intézkedések kellenek hozzá.

Kondorosi János

„Budapest Hilton”

A Hungarhotels, a Hungária Szálloda és Étterem Vállalat bejelentette, hogy az amerikai Hilton International Co-val szerződést kötött egy Budapest Hilton Szálló létesítésére. A szálloda a Várban, a Mátyás templom szomszédságában épül, 250 szobájával, s ennek megfelelően több társashelyisége, étterme lesz.

Beat — ötkor...

Kevés teafüvet szórtak bele, vagy a vizet sem melegítették kellőre, de tény és való: évek óta izetlenségre sikeredik a Hungária és a városi KISZ bizottság közötti főzött ötórai teája. Ennek levét isszák a szórakozni vágyó fiatalok — már aki közülük ráfanyalodik. Isz-sza, vagy nem issza, nem kap mást. Persze, a tea csak amolyan címzetes ürügy; a casus belli — avagy stílszerűen casus bibendi — inkább a bambi volt. De hát ki hallott már ötórai bambiról? Miként a Hungária kasszáját is kiverte volna a szeplő, ha megannyi ötórai teáját szőszesint veszik a kedves vendégek, s egy az egyben, teát isznak. Rum nélkül, kevés citrommal.

Állítólag itt volt az első bökkölő. A KISZ-bizottságon arról panaszkodtak, hogy a Hungáriában arra panaszkodtak: nem fogyaszt a fiatalság a keddi hétköznapi felújított „közös” ötórai teáikon. Vagyis nem bolt a Hunginak. Aztán arról is panaszkodtak, hogy a vendéglátószok arra panaszkodtak: imitt-amott meghaladja a túrés minimumot a fiatalok szórakozókedve, duhajkodnak, felfeszítik a zongorát, ellopokdják a feketéskanalakat, a zenekar fülsiketítően irritálja azok népes táborát is, akiknek főbérleti lakásuk van a körúton innen, hát még azokat, akik vacsorázni tévednek az étterembe, satöbbi. Ezért aztán nem látják értelmét a hétköznapi teázásoknak, jobb, ha abbahagyják. Magyarán szólva, a fiatalok heti egyszeri délutáni szórakozó kedvét ki-ebudalták a Hungiból. Menjenek máshová.

Hallgattassék meg a má-

sik fél is: elmentem a Hungáriába. Balikó Béla igazgató elmondta, előtte teljesen érthető okokból alaposan megcsappant a keddi teák látogatottsága. A fiatalok hétköznapi tanulnak, dolgoznak, akiknek pedig semmi elfoglaltságuk, azok között több olyan szórakozni vágyó akad, akinek rap-szódikus igényeit ott nem szívesen elégítik ki. Hétfő-geen amúgyis forgalmas a Hungária, már kora délutántól alig lehet asztalra vadászni, s ráadásul vasárnaponként házilag is szerveznek teákat, ahová zömmel fiatalok járnak. Ami pedig a hétköznapiakat illeti: részükről szívélyes a készség, csak megfelelő szervezéssel, kulturált körülményeket biztosítson a rendező KISZ-bizottság. Az igazgató még hozzátette, véleménye szerint csak állandó, igényes műsorral, esztétikus műsorral életképesek a hétköznapi délutánok — ám ennek bajos a garanciája. Márkás fővárosiak nem kaphatók, helyiekkel pedig...

A fenti mondatból kimeradt, három ponttal nyitva hagyott baljóslatú valóság — most ne vitatkozzunk. Tény, a KISZ-esek szándéka jogos, sürgős megoldásra vár a fiatalok szórakoztatása, ugyanakkor több megzavartatandó is akad a Hungária igazgatójának szempontjaiban. Így valós, hogy a szegedi beat-zenekarok — akikre a fiatalok elsősorban számítnak — túrheterlen hangerővel játszanak, s most, amikor a beat-es szórakoztatózenében egyre inkább igény az erősítő

mértékletes használata — nálunk ezt észrevétlenül hagyják olyan alkalmakkor, ahol sem koncertszerű, sem kifejezetten báli muzsikát vár az értermi rendezvények jellege. Ne keressünk megoldást légből kapott, kacsalábon forgó ifjúsági palotában — ilyen nincs Szegeden, a közeljövő sem biztat —, de nem ártana alaposabban körülnézni a Hungáriával átellenbeni Ifjúsági Házban. Régebben tartottak itt táncos délutánokat — aztán kiderült: részint statikailag, részint más szempontokból az emeleti helyiség erre alkalmatlan. Alkalmatlan? Vagy: a pincében berendeztek egy diáklklubot. Mellette még két nagyobb helyiség tátong, kinyitható, s az így nyert tágas terem szomszédságában még büfé is berendezhető — üzemeltetésére a Hungária igazgatója hajlandóságot mutatott. Egy-szersmind igazolva korábbi állítását: a fiatalok szórakoztatásakor „nem mindenároni feltételük” a jövedelmezőség. Most már csak pénz kellene keríteni a pinceterem átalakításához. Mint a városi tanács igazgatási osztályáról megtudtam, erre is találhatnák lehetőséget...

Addig pedig provizórikus megoldásra kell jutni a Hungáriával, ahol a józan értetőség — mondjuk így, üzletszerűség — korlátai mellett a szándék különben jó. Mert kulturált, szeszmentes szórakozásra vágyó fiatalok is akadnak a városban. Sokan. Aki szűrcsögetni szeretnének, ki-ki hétköznapi-hétvégén, az ötórai teákból...

Nikolényi István

SZOMBAT, 1969. JANUÁR 18.

DEL-MAGYARORSZAG 3

Gumiiroda

Az Országos Gumiipari Vállalat és a Chemolimpex Külkereskedelmi Vállalat pénteken társasági szerződést kötött. A társasági együttműködés szorosabb kapcsolatokat teremt az iparvállalat és a termékeit értékesítő külkereskedelmi vállalat között. Alapvető célja, hogy fokozzák a gumiipar készítményeinek exportját, növeljék a devizabevételt. Ennek érdekében közös devizaérdekeltséget

alakítanak ki és a termelési és értékesítési együttműködés fejlettebb fokát jelentő szervezeti keretet hoznak létre.

Az iroda és az Országos Gumiipari Vállalat együttesen alakítja ki az export-import programot, kölcsönösen javaslatot tesz az exportot-importot érintő fejlesztési programra, illetve a kereskedelmi és piaci munkára. (MTI)